

Az egri várban szolgálok

A várvédők élete nehéz, de szép szolgálat, hiszen rajtuk múlik a haza sorsa. Örömmel álltam be én is az egri vár katonájának, hogy Dobó István vezetése alatt teljesítsem kötelességemet.

A várkatonáknak a harcon kívül számos feladatot el kell végezniük. Minden reggel korán kelünk. Első utunk a vár kapujához vezet, hogy kinyissuk, majd átadjuk Dobó várkapitányunknak a kulcsot, mert ő őrzi. A vár falán az őrségeink váltják egymást. Gyalogosaink elsősorban karddal, puskával és szálfegyverekkel vannak felszerelve.

Amikor nem állok őrségben, akkor az istálló felé vezet az utam, mert gondoskodom kedvenc lovamról, Villámról. Enni, inni adok neki, majd a szerszámozást a lovászra bízom.

Mindenki bőségesen megreggelizik, majd elkezdődnek a fegyveres harci gyakorlatok, próbák: vívás, célba lövés.

A különböző szakmák mesterei, mint a fafaragók, fazekasok, korongozók, kovácsok izzadásig dolgoznak. Többek feladata, hogy gondoskodjanak az élelem beszállításáról a környező településekről. Akik nincsenek szolgálatban, ők a fegyverek időszakos karbantartását végzik, valamint a nagyobbak például az ágyúk működőképességét ellenőrzik.

Ebédidő után pihenés engedélyezett, illetve váltjuk egymást a szolgálatban a várvédőkkel. Délután ismét kardcsörgés hallatszik, ismét gyakorolnak a vitézek.

Majd az este közeledtével elcsitul a fegyverzaj. Találkozunk Dobó István kapitányunkkal. Külseje is magabiztosságra vall. Szőke hajú, magas, szakállas, bajszos, hol lovon, hol gyalogosan irányít. Várkapitányunk páncélinget, vértet, sisakot, pisztolyt és buzogányt visel, de van, hogy bő ujjú, szűk, barna nadrágban, bőr dolmányban járja a bástyákat. Alig alszik, enni is ritkán látom. Felnézek rá. Keményen fegyelmez, ha kell, jutalmaz, ha kell, elfojtja az ellenkezést. Igazságos, tisztességes, rendíthetetlen a hite, elszántsága a vár védelme érdekében.

Bőséges vacsorát szolgálnak fel a várban élő nők, és tábortűz mellett, rossz időben a várban, eszegetünk, beszélgetünk. A ropogós kacska, libacomb káposztával és sült burgonyával vagy cipóval a kedvencünk.

Van, hogy mulatozunk, és késő éjszaka fáradtan és a finom nedűktől bódultan térünk nyugovóra. Csatáról álmodunk, ahol hős vitézként győzedelmeskedünk a török felett.

Bár sokszor fáradtságos, küzdelmes az életünk, mégis büszkeséggel tölt el, hogy én is tagja lehetek a várvédők seregének, mert ezzel a hazámat szolgálom.

Kovács Dávid 6.osztály

Izsák Imre Általános Iskola